

ikke kom til at omfatte håndskrifter, som Arne Magnussen havde erhvervet uden for Island.

Disse tre løsninger ville mindretallet have været rede til at forhandle om og støttede derfor det fra anden side rejste forslag om etablering af et underudvalg, der kunne drøfte disse og andre spørgsmål, som forslaget rejser.

Mindretallet anså det for rimeligt, at et sådant underudvalg fik mulighed for at føre samtaler såvel med danske videnskabsmænd som med islandske parlamentarikere.

Udvalgsflertallet afviste dette forslag, og den islandske undervisningsminister erklærede offentligt, at Island stod fast på overenskomsten af 1961.

Mindretallet beklager, at det land, som skal modtage en storstilet gave af Danmark, ikke har ønsket at forhandle om gavens omfang og form med repræsentanter for det danske folketing, som behandler lovforslaget, men det beklager endnu dybere, at udvalgsflertallet af hensyn til løfter, der er givet gavemodtageren inden lovforslagets fremsættelse i folketinget, end ikke har været villigt til at forhandle med danske videnskabsmænd og folketingsmedlemmer af anden anskuelse om en lovgivning, som kunne samle alle betydende kredse i det danske folk om en varig løsning af håndskriftsagen.

Mindretallet må ud fra disse synspunkter modsætte sig lovforslagets vedtagelse.

Et tredje mindretal (Aksel Larsen) er tilhænger af, at en håndskriftsamling af en art som forudsat i lovforslaget som gave overdrages til det islandske folk, som man mener har om ikke den juridiske så den moralske ejendomsret til dette kultureje. Det forudsættes, at intet håndskrift sendes til Island, før det er behørigt restaureret, konserveret og affotograferet, således at tilfredsstillende kopier for sted-

se kan bevares i København, og det forudsættes endvidere, at originalhåndskrifter, i det omfang det er nødvendigt for forskningen, vil kunne udlånes mellem Islands og Københavns universiteter.

Det vil imidlertid være ønskeligt, at beslutning herom træffes med størst muligt flertal i folketinget og således, at der foreligger mest mulig tilslutning fra videnskabsmænd og forskere. En sådan løsning vil styrke det nordiske sammenhold og vil også åbne bedre muligheder for den oldnordiske forskning.

Mindretallet har derfor ønsket, at udvalget som repræsentant for folketinget fik drøftet hele spørgsmålet langt mere indgående, end der har været lejlighed til, idet man ikke ville anse det for udelukket, at der kunne findes frem til en løsning, der såvel ud fra islandske som ud fra danske ønsker og forudsætninger ville være mere tilfredsstillende end den, der vil blive følgen af lovforslagets uændrede vedtagelse. Da det i lovforslaget opstillede kriterium giver betydelige muligheder for forskellige fortolkninger, ville en nærmere undersøgelse af disse muligheder også være på sin plads.

Mindretallet har derfor i udvalget foreslået nedsat et underudvalg, som skulle have til opgave at drøfte disse spørgsmål nærmere og også at forhandle med islandske og danske repræsentanter for forskningen såvel som optage kontakt med repræsentanter for lovgivningsmagten i Island. Det må beklages, at udvalgsflertallet har afvist dette forslag, så meget mere som en endelig afgørelse særdeles vel kunne udsættes til henimod folketingsårets afslutning.

Mindretallet vil ved lovforslagets anden behandling i folketinget nærmere redegøre for disse synspunkter og forbeholder sig under det fortsatte udvalgsarbejde at arbejde for en sagsbehandling i overensstemmelse med de her fremsatte tanker.

Dupont.

Orla Møller.

Holm Tved.

Niels Matthiasen.

Peter Nielsen.

Poul Nilsson,
formand.

Erling Olsen.

Børge Schmidt.

Ib Thyregod,
næstformand.

Per Federspiel.

Erik Eriksen.

Per Møller.

Poul Møller.

Edv. Jensen.

Ellen Strange Petersen.

Helveg Petersen.

Aksel Larsen.